

تصمیمات دولت آفریقای جنوبی برای جهانی شدن

◀ حورا شکیبی ممتاز

بخش صنعت کفش در آفریقای جنوبی طی سالیان اخیر شدیداً دچار مشکل شده است و این قضیه را نمایندگان صنعت کفش این منطقه نیز تایید کرده اند. با این حال امیدهای فراوانی است که تصمیمات جدید دولت چاره‌ای به حال صنعت کفش داشته. امید می‌رود که طرح عملی صنعتی (IPAP) که توسط راب دیویس، وزیر صنعت این کشور در تاریخ ۱۸ فوریه معرفی شده، مشاغل جدیدی را تولید کرده و تولید را بالا ببرد. طرح جدید مورد تایید فدراسیون اتحادیه‌های آفریقای جنوبی (FEDUSA)، اتحادیه کارگران صنایع نساجی و لباس (SACTWU) و کنگره اتحادیه‌های تجاری آفریقای جنوبی (COSATU) قرار گرفت.

مشکلی که مطرح شد

طبق گزارشات دپارتمان دولتی تجارت و صنعت (DTI) بخش کفش برای چند وقتی در حال پسرفت بود و دلایل آن نیز برشمرده شد: لوازم و دستگاه‌های تولیدی خارج از رده بودند، تمرکز زیادی بر بخش صادرات نبود، مشکلات زیادی در ارتباط با واردات غیرقانونی وجود داشت و اینکه نوآوری‌ها در زمینه طراحی نقص داشت. به علاوه گفته می‌شود که سرمایه‌گذاری در بخش‌های تحقیق و توسعه در حال تنزل بود و زمانی که قضیه به مسئله توسعه توانایی‌ها و آموزش‌ها می‌رسد، کمبود زیادی احساس می‌شد. در نتیجه بخش صنعت کفش در تلاش بود تا سرمایه‌گذاری‌ها را جلب کند و در عرصه بین‌المللی وارد رقابت شود.

دکتر دیویس، اعتقاد دارد که IPAP جدید که IPAP2 نام دارد و برپایه چارچوب استراتژی‌های صنعتی ملی (NIPF) و IPAP سال‌های ۸-۲۰۰۷، طراحی شده، به تمام بخش‌های صنعتی کشور کمک می‌کند. وی در این باره می‌گوید: این طرح قدمی رو به جلو در زمینه تلاش‌های ما برای بالابردن صنعتی‌سازی می‌باشد. هدف آن توسعه تولید در بخش‌های باارزش با درصد بالای استخدام است که در بازارهای صادراتی حرفی برای گفتن دارند و اینکه این صنایع در بازارهای داخلی هم رقابت داشته باشند.

حمایت از نیروی کار

DTI اعتقاد دارد که IPAP2 تأثیری عمیق بر بخش‌های کفش، چرم، لباس و نساجی دارد. اعتقاد DTI بر این است که این صنایع نیروی فشرده کار در اختیار دارند و این نیروها معمولاً از کشورهای در حال توسعه گرفته می‌شود تا هم سکوی پرتابی باشد و هم فرصت شغلی ایجاد کرده باشد. در آفریقای جنوبی وضعیت استخدام روندی نزولی در پیش گرفته بود. تعادل تجاری از سال‌های ۲۰۰۰ تا ۲۰۰۸، رشدی منفی داشت که این مسئله شامل حال تمام صنایع می‌شد و در این میان صنعت پوشاک متحمل بیشترین

ضرر و زیان‌ها شد.

دو راهی که IPAP2 می‌تواند قطعاً به بخش کفش کمک کند، اولاً در بخش تولیدات نساجی (PI) و ثانیاً برنامه‌های رقابتی نساجی و پوشاک (CTCP) است که این قضیه برای اولین بار انجام می‌شود. طبق گزارشات ام فورانتها، مدیر اجرایی بخش نساجی و پوشاک (DTI) که صنعت کفش را نیز در بر می‌گیرد، این طرح‌ها، بخش را قادر می‌سازد تا در بازار بین‌المللی رقابتی موثر داشته باشد. البته این مسئله شامل حال بازار داخلی نیز هست و در نتیجه سطح رقابتی به مقدار قابل توجهی افزایش می‌یابد. امید می‌رود که این ابداعات، ثابت و رقابت بخش کفش را بالاتر ببرد.

مجمع توسعه صنعتی (IDC) نیز قصد دارد برنامه جدیدی را در خصوص صنایع کفش و چرم در ربع دوم ۱۲-۲۰۱۱ راهی بازار کند. وظیفه دولت طبق گفته‌های رانتها آن است که بخش را تشویق به استفاده از این ابداعات نماید. وی می‌گوید: فرصت کلیدی آن است که سهم بازار داخلی را از طریق توسعه رقابت و تمرکز بر تولید، بهره‌وری و دخالت در کار فروشندگان و خرده‌فروشان دوباره در دست گرفت. صنعت کفش نیاز دارد که این فرصت را برای دگرگون کردن ابزار جامع و کامل رقابت در دست گیرد.

طبق اظهارات دکتر دیویس، طرح IPAP2، ۲۴۷۷۰۰۰ فرصت شغلی مستقیم و غیرمستقیم را طی سالیان آینده ایجاد می‌کند.

وی ادامه می‌دهد: این طرح صادرات را متنوع کرده و پیشرفت می‌دهد. تعادل تجاری را توسعه داده و توانایی‌های بلندمدت صنعتی را پیش پا می‌گذارد. ضمن اینکه تکنولوژی بومی را بهبود بخشیده و توسعه توانایی‌ها را تسریع می‌بخشد.

اخبار خوش

آژانس‌های مختلف که نماینده بخش کفش هستند و همچنین کارمندان آنها توافق خود را اعلام کرده اند. FEDUSA اعتقاد

فدراسیون در زمان عنوان شرایط IPAP2 اعلام کرد: ما قطعاً از بالا رفتن تعهدها در مرحله دوم اجرای IPAP که قول حمایت صنایع نساجی، لباس، کفش و چرم را داده حمایت می‌کنیم. خصوصاً اینکه این طرح بر استراتژی تجارت و حمایت بومی تاکید دارد. اگرچه این قضیه که نیروهای جوان زیادی به کار گرفته می‌شود در صورتی شغلی، بادوام و مناسب باشند

مشکل دومی هم وجود دارد که سایه خود را بر تمام بخش‌های اقتصادی گسترده است و شوراها هیچ توجهی به آن ندارد و تحت پوشش قوانین کار نیست و کارگران بخش‌های مختلف را درگیر کرده است. اتحادیه‌ها و دولت‌ها هنوز نتوانسته‌اند اقشار کارگران را تحت پوشش قرار دهند. به رغم تصمیم‌گیری‌های انجام شده در این خصوص، دولت هنوز نتوانسته آنها را تحت پوشش قرار دهد. وی در ادامه می‌گوید: اقدام دولت برای کنار گذاشتن سوبسید برای استخدام نیروهای جوان به معنی ایجاد سومین دسته از کارگرانی است که از حمایت برخوردار نیستند.

در نتیجه COSATU تصمیم گرفته که اقدامات خود را در جهت مبارزه با بیکاری و فقر که از سال ۱۹۹۹، شروع شده بود، از سر بگیرد و امیدوار است که تغییرات ثابتی در صنایع کفش، چرم، لباس و نساجی ایجاد کند.

در نهایت آندره کریل، دبیر کل SACTWU همان ادعاها را داشته و گفت: از اقدامات جدید در خصوص تاکید بر استراتژی‌های صنعتی حمایت می‌کنیم.

همچنین وی به این نکته اشاره کرد که بالاخره باید از جایی برای پیشگیری از روند رو به رشد بیکاری و بسته شدن کمپانی‌های کفش، لباس و منسوجات آغاز کرد.

کریل در ادامه افزود: بیکاری بالاترین آمارها را در کشورهای در حال توسعه و توسعه یافته دارد. بسته شدن بی‌وقفه کمپانی‌ها خصوصاً کمپانی‌های کفش و لباس ما را به جهت خلاف صنعتی شدن سوق می‌دهد.

ما ایمان داریم که اقدام دولت حتماً مشکلات را حل و فصل خواهد کرد. البته در این میان لازم است که IPAP و استراتژی‌های صنعتی به خوبی برنامه‌ریزی شوند.

گزارش شده که در آفریقای جنوبی ۲۰۰ کمپانی وجود دارد که ظرفیت تولید ۳۲ میلیون جفت کفش در سال را دارند. صنعت کفش این منطقه ۱۷۵۰۰ کارگر را در خود جای داده و مهم‌ترین بازارهای آن سراسر آفریقا، اتحادیه اروپا و آمریکاست.

دارد که IPAP2 تولید کفش را بالاتر برده و از کارخانه‌های محلی حمایت می‌کند. فدراسیون در زمان عنوان شرایط IPAP2 اعلام کرد: ما قطعاً از بالا رفتن تعهدها در مرحله دوم اجرای IPAP که قول حمایت صنایع نساجی، لباس، کفش و چرم را داده حمایت می‌کنیم. خصوصاً اینکه این طرح بر استراتژی تجارت و حمایت بومی تاکید دارد. اگرچه این قضیه که نیروهای جوان زیادی به کار گرفته خواهند شد تنها در صورتی محقق می‌شود که فرصت‌های شغلی، بادوام و مناسب باشند.

دبیر کل COSATU همچنین بر این باور است که IPAP2 سود زیادی به حال صنایع نساجی، پوشاک، کفش و چرم است. وی مدعی است که بحران اقتصادی تأثیری فلج‌کننده بر اقتصاد آفریقای جنوبی داشته است و این مسئله خصوصاً شامل حال کارگران بخش‌های مذکور شده است.

زولینزیم اووی در این ارتباط می‌گوید: طی ۹ ماهه گذشته ۹۵۹۰۰۰ فرصت شغلی از دست رفت که این خود رکوردی محسوب می‌شود و کارگران ۲٫۳ میلیارد دلار آمریکا را از دست دادند. بیکاری از ۲۳٫۶ درصد به ۲۴٫۵ درصد رسید. با اینکه شرایط طی ربع آخر سال ۲۰۰۹، بهتر شد اما هنوز راه زیادی برای طی کردن در پیش است. ما به گرمی از IPAP2 که توسط بخش اقتصادی دولت به جریان می‌افتد، استقبال می‌کنیم. امیدواریم بیکاری، فقر و بی‌عدالتی را به زانو درآوریم.

وی همچون FEDUSA اعتقاد دارد که باید جانب احتیاط را رعایت کرد. او در ادامه افزود: برای آنکه استراتژی‌های صنعتی موفق شوند باید توسط میکرو استراتژی‌های اقتصادی کنترل شوند.

دغدغه اووی آن است که مشکلات بنیادی کارگران همچنان باقی می‌ماند. وی ادامه می‌دهد: ما در حال حاضر دو سیستم برای کارگران داریم که در هردو کارگران تحت پوشش سیستم جامع قرار می‌گیرند و امیدواریم که قوانین کار بتواند وضعیت را بهتر کند. اما

برداشت سنتی از کسب و کار، به قول پیتر دراگر، ارزان خریدن و گران فروختن نیست. در حالی که در نگرش جدید، کسب و کار یعنی سازمانی که ارزش افزوده می‌آفریند.

